

dette, at man ved ikke, om der bliver Anvendelse for Laanet eller ej, og det gør Sagen en lille Smule anderledes.

Hvordan det til Slut vil stille sig med Hensyn til § 4, skal jeg ikke sige noget om, men jeg ønsker at gøre endnu en lille Bemærkning. Da man ved Vedtagelsen af dette Forslag i Virkeligheden vil lægge Magten over i Nationalbankens Hænder, saa ønsker jeg for mit Vedkommende at sige, at noget saadant kræver en større Tillid til Nationalbanken, end jeg er i Besiddelse af, og en større Tillid, end jeg synes, de foregaaende Begivenheder netop i Landmandsbankpolitikken berettiger til. Jeg ser, at der i Bemærkningerne til Lovforslaget lægges megen Vægt paa den moralske Garanti, som Nationalbanken paatager sig. Jeg lægger ikke saa megen Vægt paa den moralske Garanti, for den har ogsaa Nationalbanken haft ved visse tidligere Begivenheder i Landmandsbanksagen. Jeg lægger derimod ikke saa ringe Vægt paa den juridiske Garanti, men paa disse to Garantier er der rundt regnet en Forskel paa 130 Mill. Kr. Derfor lægger jeg ikke saa megen Vægt paa den moralske Garanti. Hvis man mødte med juridisk bindende Garantier fra Nationalbanken, saa var Spørgsmaalet til at tale om; men saaledes som Stillingen har formet sig til Dato, ønsker jeg for mit Vedkommende at være paa Vagt overfor denne Institution i Stedet for at delegere al Magt og Myndighed over i dens Hænder.

Jeg ønsker at sige det nu paa dette Stadium, for at der ikke skal være nogen Tvivl derom. Jeg er villig til at arbejde med paa en Frigørelse af Landmandsbanken, ogsaa, om man vil, som en Aktiebanc — det er ikke det, det drejer sig om —, men jeg ønsker, at alle Muligheder bliver prøvet, saaledes at det Hensyn, der her først og fremmest skal varetages, Hensynet til Skatteyderne, kan varetages paa den bedst mulige Maade, og at man ikke ved en Forhaandsafgørelse hindrer en Prøvelse af alle de Veje, der kan aabne sig.

Handelsministeren (Slebsager): Jeg kan jo ikke paastaa, at det er lutter velvillige Udtalelser, som har mødt dette Lovforslag. Ikke desto mindre er det mit Haab, at der, naar man faar Lejlighed til ikke blot her i Tinget, men gennem et Udvalg at overveje dets Bestemmelser, i det væsentlige kan samle sig Enighed om det eller i alt Fald samle sig et saadant Flertal, at der bliver Mulighed for en Gennemførelse af det.

Det ærede Medlem Hr. Stauning be-

gyndte med ironisk at udtale, at dette Lovforslag var altsaa Resultatet af Regeringens Arbejde paa at tilvejebringe en endelig Ordning af Landmandsbankens Forhold hurtigst muligt. Ja, det har været Regeringens Hensigt lige fra dens Tiltræden hurtigst muligt at tilvejebringe en endelig Ordning af Landmandsbankens Forhold. Men det ærede Medlem Hr. Stauning gjorde klart ikke blot for sig selv, men ogsaa for dette høje Ting, at der var overmaade mange Overvejelser af forskellig Art at foretage og mange Hensyn at tage, mange Forhandlinger at føre og mange Undersøgelser, som maatte finde Sted, før der var Mulighed for at naa til et endeligt Resultat. Det har det ærede Medlem fuldstændig Ret i. Jeg tror ikke, der er ret mange af dem, som ikke har beskæftiget sig ret indgaaende med hele dette Spørgsmaal, som virkelig er klar over, hvor stort et Omfang det Arbejde har, som skal gøres for at naa til en endelig Ordning af Landmandsbankens Forhold. Og ikke blot det, men hvilke Vanskeligheder der frembyder sig for at komme igennem dette Arbejde.

Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Stauning har nogen Forstaaelse af dette, og derfor behøvede der slet ikke at være nogen Ironi i hans Udtalelse om, at det er ikke et Forslag til en endelig Ordning. Det er det ikke, og det giver det sig ikke ud for at være. Derfor siges det aabent og lige ud i Lovforslaget, at det er Forslag til Lov om Forberedelse af en Nyordning, en Forberedelse, hvorigennem man søger at faa fastlagt visse Retningslinier for det Arbejde, der skal udføres.

Det er ret nødvendigt at faa fastlagt visse Retningslinier. Ærede Medlemmer har ganske Ret i, at Ministeren har Myndighed til og udmærket kunde nedsætte et Udvalg paa 2 eller 3 Personer til arbejde med dette Spørgsmaal og til at udarbejde et endeligt Forslag. Der er ingen Tvivl om, at det kunde Ministeren godt gøre og derpaa komme til Rigsdagen med Forslaget; men det skulde paa den anden Side heller ikke forbavse mig, om det saa vilde gaa i nogen Maade paa samme Vis, som det er gaaet med Nationalmuseet, at naar Forslaget endelig er forelagt, har alle mulige Mennesker deres Mening om, hvordan Sagen skal ordnes. Det er Hensigten med Arbejdet paa at skabe en endelig Ordning af Landmandsbanken, at naar man kommer til Rigsdagen med Resultatet af Arbejdet, med et Forslag om en endelig Ordning skal dette Forslag hvile paa et saa solidt Grundlag, at Rigsdagen kan forsvare at